

سُورَةُ هُودٍ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾ (الر) لهسهرتای سورهتی (البقرة) رافه کراوه. ئەمه کتیب و په یامیکه (لهو پیتانه پیکهاتوو) که ئایهت و یاساکی به شیوهیهکی راست و دروست پیکهوه په یوهست کراون و جۆشدراون، پاشان در یژیهان پیدراوه و پروون کراونه تهوه له لایهن زاتیکهوه که داناو به ئاگاو لیزانه. **أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ** ﴿٢﴾ گرنگترین په یامی ئهوهیه) که: جگه له خوا کهس مه پهرستن، به پراستی من (واته محمد صلی الله علیه وسلم) له لایهن خواوه ترسینهرو مژده دهرم بوتان. **وَأَنْ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ** ﴿٣﴾ ههروه ها (خه لکینه)! داوای لیخو شبوون له پهروه ردگارتان بکهن، لهوه ودوا بگه پینهوه بو لای، ئهوکاته به چاکی ده تا تزییئت به ژیا نیکی چاک، تا کاتیکی دیاریکراو، ههروه ها پاداشتی هه موو خاوهن چاکه یهک به زیادهوه ده داتهوه، خو ئه گهر (ئیهوه) پشت هه لکهن و گوپراهی فهرمانی خوا نه بن، ئهوه به پراستی من ده ترسم که سزای پوژیکی گه و ره و سهخت یه خه تان پی بگریت (که پوژی قیامه ته، یان ئه و پوژه ی خوای گه و ره له ناوتان ده بات). **إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** ﴿٤﴾ گه رانه وه تان هه ر بو لای خوایه، هه ر ئه ویش ده سه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه. **أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَزِيزٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ** ﴿٥﴾ ئاگادار بن به پراستی ئه و (خوانه ناسانه) خو یان داده نه وین، بو ئه وه ی (به خه یالی خو یان) به وه خو یان له خوای گه و ره یان له پیغه مبه ر بشار نه وه، ئاگادار بن که خوا ئاگای لی یانه کاتیکی ده چنه ناو جیگه وه و خو یان داده پو شن، ههروه ها ده زانیئت چی ده شاره وه و چی ئاشکرا ده کهن (له کردار و گو فتار و نه تیان) چونکه به پراستی ئه و خوایه زانایه به وه ی له دل و ده روون و سینه کانداه شار دراوه. ﴿٦﴾ ج ١٢ **وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ** ﴿٦﴾ هیه زینده وهریک نیه له م زهویه دا رزق و پوژیه که ی له سه ر خوا نه بیئت و ئاگاداره به شوینی هه وانه وه و شوینی ده رچوونیان، هه موو شتی ک تو ماره له دوسی ه ی ئاشکرا دا له (لوح المحفوظ) دا. **وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ**

مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ ئەو خوايە زاتىكە
ئاسمانەكان و زەوى لە ماوەى شەش رۆژدا دروستکرد، تەختى فەرمانرەوايەتى (كە دروستكراوىكى زۆر گەورە
و شكۆمەندە) لەسەر ئاو بوو، تا تاقىتان بکاتەووە كە كىتان كاری چاکتر ئەنجام دەدات (فەرمانبەردارىكى چاكە)
و سویند بەخوا ئەگەر بلىت بەراستى ئیو زیندوو دەکړینهو دواى مردن، بىگومان ئەوانەى كە بى باوەر بوون
دەلین: ئەم قسە و باسە هېچ نیه، تەنها جادوویەكى ئاشكرایە. **وَلَيْنُ أَخْرَجْنَاهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ**
لَيَقُولَنَّ مَا يَجِبُ لَهُ إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨﴾ سویند
بەخوا ئەگەر سزادانیان دوا بخەین تا چەند کاتىكى دیارىکراو، ئەو بىگومان (بە گالتهووە) دەلین: چى ئەو
سزایەى بەند کردوو و دواى خستوو و کوا بۆ پېش نایەت؟ ئاگادارین! ئەو رۆژەى یەخەیان پیدەگریت
كەسیان لى دەرباز ناکریت و لەكۆلیان ناینەووە، ئەو سزایەش كە ئەوان گالتهیان پیدەکرد، دەیانگریتەووە. **وَلَيْنُ**
أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُوفُ كُفُورٌ ﴿٩﴾ سویند بەخوا ئەگەر خیر و خوشى و
ئاسوودەبىهەكان بە ئادەمیزاد بچێژین، لەوودوا (بۆ تاقىکردنەووەى) لى بسىننەووە، ئەو بەراستى دەبینیت ئەو
كەسە نائومیدو بى هیوا و سوپاس ناپەزیرە و قسەو گوفتارى بۆنى بى باوەرى و خوانەناسى لى دیت. **وَلَيْنُ**
أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسْتَه لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾ هەروەها ئەگەر
دواى ئە و تەنگانە و ناخوشیەى كە تووشى بوو، نازو نىعمەتى پى بچێژین، ئەو بىگومان دەلیت: ئیتر هەرچى
هەژارى و ناخوشیە لە كۆلم بۆتەووە و بەسەر چوووە، چونكە بەراستى زۆر خوشحاله و شانازى بەخۆیەووە
دەكات و لە خوى باي دەبیت (وا دەزانیت هەروا ژيانى بەردەوام دەبیت). **إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا**
الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾ جگە لەو كەسانەى كە خۆگرو ئارامگر بوون و كارو و
كردەووە چاكەكانیان ئەنجامداوە (لە خوشى و ناخوشیدا سروشتى خواناسیان ناگوریت) ئا ئەوانە لىخوش بوون
و پاداشتى گەورە و فراوانیان بۆ هەیه. **فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا**
لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾ جا لەوانەیه تۆ
(ئەى پىغەمبەر) واز بىنیت لە هەندى لەو باسانەى كە بە (وحى) بۆت رەوانەكراوە و دلتهنگ و سەغلهت
بیت نەووەكو بلىن: ئەو بۆ گەنجینهیهك (لە زىرو زىو) دانهبەزىووە سەرى، یان فریشتەیهك بۆ گەياندى پەيامەكە
نەهاتوووە لەگەڵیدا، (تۆ خەفەت مەخۆ) چونكە بەراستى تۆ تەنها ترسینەرى، خوا خۆشى ئاگادارو چاودیرە
بەسەر هەموو شتىكدا (حىساىیان بۆ دەكات). **أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَأَهُ قُلُ فَاتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَتٍ**

وَأَدْعُوا مَنْ أَسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾ به لکو (له گهل ئه و هه موو به لگانه دا) ئه وانه ده لئین که محمد قورئانی هه لبه ستووه، پێیان بلی: جا ئیوهش ده سوورهتی هه لباستراو وینهی ئه م قورئانه بهینن، هه ر که سیش له خوا گه وره به ده ر، ده توان، بانگ بکه ن (بو هاوکاریتان په نای بو به رن) ئه گه ر راست ده که ن. فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ جا ئه گه ر (خوانه ناسان) نه هاتن به ده م ئه م داوا به تانه وه، ئه وه ئیتر چاک بزائن و دلنیا بن که به راستی ئه م قورئانه هه ر به ئاگاداری خوی گه وره دابه زینراوه و بشزائن جگه له ویش خوی به کی تر نیه، ئایا ئیتر ئیوه (ئهی بی باوه ران) ملکه چ ده بن؟ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ هه ر که سیك ته نها ژیا نی دنیا و رازاوه یی و (خو شگوزه رانی) به که ی بویت. ئه وه پادا شتی هه ول و کو ششی ئه و جو ره که سانه ده دهینه وه له دنیا دا، ئه وانی ش تییدا هیچی ان لی که م نا کریته وه. أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ ئا ئه وانه ئه وانه که له رۆژی دوایدا جگه له ئاگری دۆزه خ هیچی تریان بو نیه و ئه وه ی که کردیان له دنیا دا پووجه ل بووه و بی نرخه، هه روه ها ئه و کارو کرده وه ی که ده یان کرد به تال و پووج و بو شه. أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنْ الْأَحْزَابِ فَأَلْثَارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ ئایه ئه و جو ره که سانه ی که با س کران) وه کو ئه و که سه وایه که له لایه ن په روه ردگاریه وه هه موو شتیکی بو روون کراوه ته وه، (ئه می ش باوه ری پێ به تی چونکه) پێغه مبه ریك به لگه نامه ی خوا ده خوینیته وه و له پێش ئه می شه وه په یامه که ی موسا (که ته وراته) پێشه واو ره حمه ت بووه، ئه و جو ره که سانه ی (که ژیر و هوشمه دن) باوه ری پێ ده هی نن، جا ئه و ده سته و کو مه لانه ی که باوه ر به م په یامه نا که ن، ئه وه ئاگری دۆزه خ چاوه رپیا نه، نه که ی ت تو له جو ره گو مانی کدا بیت له م قورئانه و له م په یامه، چونکه به راستی ئه وه حه قیقه ته و له لایه ن په روه ردگار ته وه بو ت ره وانه کراوه، به لام زۆریه ی خه لکی باوه ر نا هی نن. وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ کی له وه سته مکار تره که درو به ناوی خوا وه لبه ستی ت (به وه ی که بلی خوا هاوه ل یان کو ری هه یه) ئه وانه نی شانی په روه ردگاری ان ده دری ن و شایه ته کا نی قیا مه ت، که فری شته و پێغه مبه ران و بانگخوازان ده لئین: ئا ئه وانه ئه وانه درو یان کرد به ده م په روه ردگاریانه وه، ئاگا دارین! نه فره تی خوا له سه ر سته مکارانه ...

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾ ئەوانەى بەنەرم و نىانى و لەسەر خو بەرھەلستی پەيامى خوا دەکەن و بەلارى دەیانەوێت و دەیانەوێت بە ھەلەو ناتەواوى بیناسین بەخەلکى و ئەوانە بەرۆژى دواى بى پروان. **أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يُضْعِفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾** ئا ئەوانە خوێان دەستەوستان نەکردوو ھە زەویداو ھە دەستى خوا دەرچن، بێجگە ھە خوا ھېچ پەناو یارمەتیدەریکیان نە (کەس فریایان ناکەوێت) و سزایان بۆ چەند بەرامبەر دەکەیت، ئەوانە ھە دنیادا ئەوەندە رقیان ھە حق و رێگەى خوا بوو، ئەوانە نەیانەتوانى گوى بگرن و راستى بینن. **أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾** ئا ئەوانە ئەوانەن کە خوێان فەوتاند و ئەو باس و درۆیانەى کە ھە دنیادا ھەیانەبەست لیان ون بوو. **لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾** گومانى تیدا نە کە بەراستى ئەوانە ھە قیامەتدا زۆر خەسارەتەند و دۆراوترن. **إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾** بەراستى ئەوانەى پروایان ھیناوە بەخوا و راستى بەرنامەکەى، کردووە چاکەکانیشیان ئەنجامداوە و گەراونەتەووە بۆ لای پەرورەدگاریان و ملکەچ و دڵ ئارام بوون ھە بەرامبەر فەرمانەکانى، ئا ئەوانە خاوەن و نیشتەجێى بەھەشتن و بە ھەتا ھەتایى تیايدا دەمیننەووە. **مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾** وینەى ئەم دوو کۆمەلە (کۆمەلە ئیمانداران و کۆمەلە بى باوەران) وەك کۆیرو کەر، چاوساغ و بیسەر وایە، ئایا ئەم دووانە وینەیان وەك یەكە، ئەو بۆ بیر ناکەنەووە؟! **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾** سویند بەخوا بەراستى ئیمە نوحان نارد بۆ لای قەوم و خزمەکانى، (بێى وتن) ییگومان من بۆ ئیو داچلەکینەرێكى ئاشکرام (ئەگەر ھە فەرمانى خوا دەرچن تووشى سزا دەبن، خو ئیو باش من دەناسن). **أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾** کە جگە ھە خوا (کەس و ھېچى تر) نەپەرستن، چونکە من بەراستى دەترسم سزای پۆژیکى بەئیش یەخەتان پى بگەیت (ھەمووتان لەناو بچن). **فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا نَرُكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرُكَ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾** جا ئەو دەستە دەسەلاتدارەى کە بى باوەر بوون ھە ھۆزى نوح وتیان: ئیمە تۆ تەنھا وەك یەكێك ھە خوێان دەبینن و نایین ئەوانەى شوینى تۆ کەوتوون جگە

لهوانه‌ی که هه‌زارو داماوه‌کامنان و دووربین نین و ژیریان کهمه و سادهن، هه‌روه‌ها نابینن ئیوه هیچ شتیکی زیاترتان به‌سهر ئیمه‌دا هه‌بیت، به‌لکو ئیمه واکومان ده‌بین ئیوه درۆزن. **قَالَ يَقَوْمُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَعَاقَتْنِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعَمَيْتَ عَلَيْكُمْ أَنْلَزْكُمْ مَوَهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَرِهُونَ** ﴿٢٨﴾ نوح وتی: ئە‌ی خزمه‌کانم هه‌واڵم بده‌نی: ئە‌گەر من له‌سهر رینگه‌و به‌رنامه‌یه‌کی راست و دروستم له‌لایهن په‌روه‌ردگارمه‌وه و خێرو چاکه‌و به‌زه‌ی خۆی پێ به‌خشیم له‌لایهن خۆیه‌وه، ئینجا ئە‌مانه له ئیوه شاراوته‌وه و نابینن؟! ئایا به‌زۆر ئیمان له دلتاندا دروست بکه‌ین و بتانخه‌ینه سهر ئە‌م رینگه‌یه، له‌کاتی‌کدا ئیوه لێی بێزارن و خوازیری نین؟! **وَيَقَوْمُ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلْكُوا رَبِّهِمْ وَلِكَيْتَ أَرْبُكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ** ﴿٢٩﴾ ئە‌ی خزمه‌کانم (خۆ من) له بری ئە‌م بانگه‌واز و ئامۆژگاریانه‌م داوای هیچ مال و خه‌رجیتان لیناکه‌م، کرێ و پاداشتم ته‌نها لای خوایه، من هه‌رگیز ئە‌وانه‌ی بروایان هیناوه له خۆم دوور ناخه‌مه‌وه و ده‌ریان ناکه‌م، چونکه بێگومان ئە‌وان ئە‌گه ن به‌خوای خۆیان، حیسابیان لای خوایه، به‌لام به‌راستی من ئیوه ئە‌بینم هۆزیکن خۆتان گیل و نه‌فام ده‌که‌ن (به‌وه‌ی به‌که‌م سه‌یری ئیمانداوانی ده‌وری من ده‌که‌ن له‌به‌ر بێ که‌سی و هه‌ژاریان). **وَيَقَوْمُ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ** ﴿٣٠﴾ ئە‌ی خزمه‌کانم کێ ئە‌توانیت یارمه‌تیم بدات به‌رامبه‌ر خوای گه‌وره (له‌ سزای خوا بمپاریزیت) ئە‌گەر ئە‌و ئیماندارو دۆستانه‌ی خوا ده‌ریکه‌م و له‌ خۆمیان دوور بخه‌مه‌وه و ئایا بیرناکه‌ناوه (که‌ شتی وا ناشیت و دروست نیه بو که‌سیک خواناس بیت)? **وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ** ﴿٣١﴾ خۆ من پێتان نالیم گه‌نجینه‌کانی خوا لای منه و من شتی نادیارو غه‌یبیش نازام، ناشلیم به‌راستی من فریشته‌م، هه‌روه‌ها نالیم به‌و ئیماندارانه‌ی له‌به‌ر چاوی ئیوه که‌م نرخن، خوا گه‌وره هه‌رگیز خێریان به‌سه‌ردا نارژینیت، خوا خۆی ئاگاداره به‌وه‌ی له‌ ده‌روونیاندا هه‌یه، بێگومان من ئە‌و کاته (ئە‌گەر وابکه‌م) له‌ سه‌مه‌کارانم. **قَالُوا يَنْحُوحٌ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَلَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ** ﴿٣٢﴾ خه‌لکه‌که‌ وتیان: ئە‌ی نوح به‌راستی زۆر له‌سه‌ری چوویت و زیاد له‌ پێویست به‌ربه‌ره‌کانی و شه‌ره‌ قسه‌ت له‌گه‌لدا کردین ده‌ی ئە‌و سزایه‌مان بو به‌ینه که‌ هه‌ره‌شه‌ی پێده‌که‌یت و هه‌میشه‌ باسی ده‌که‌یت و ده‌مانترسینی پێی، ئە‌گەر تۆ له‌ راستگوایانیت. **قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ** ﴿٣٣﴾ نوح له‌ وه‌لامدا وتی: ئە‌وه به‌ ده‌ست خوایه و به‌راستی ته‌نها ئە‌و بو‌تان پێش ده‌هینیت ئە‌گەر بیه‌ویت و ئیوه

دهسته و سانکه‌ری خوا نین ناتوان (ئه‌سته مه دهر باز بووئتان). **وَلَا يَنْفَعُكُمُ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ** (۳۱) وادیاره ئاموژگاری و دلسوزیم سوودتان پیناگه‌یه‌نیت ئه‌گه‌رچی به‌ویت به‌رده‌وامیشم له‌سهر ئاموژگاریتان، ئه‌گه‌ر خوا بیه‌ویت سهرگه‌ردانتان بکات ئه‌وه ئه‌و زاته په‌روه‌ردگارتانه و ههر بۆ لای ئه‌ویش دهرینه‌وه. **أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ ۖ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ** (۳۰) به‌لکو (بڼ باوه‌رانی مه‌ککه) ده‌لین: ئهم باس و بابه‌تانه (محمد) خوی هه‌لی به‌ستوه، تۆیش بلی: ئه‌گه‌ر من هه‌لبه‌ستم ئه‌وه تاوانه‌که‌ی له‌سهر خۆمه و منیش دووره په‌ریزو به‌ریم له‌و تاوانه‌ی که ده‌یکه‌م. **وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ** (۳۱) سهره‌نجام وه‌حی و په‌یامی خوا ره‌وانه‌کرا بۆ نوح که چاک بزانه به‌پراستی ههرگیز که‌سی تر بره‌وا ناهینیت له‌قه‌ومه‌که‌ت جگه له‌وه‌ی که به‌پراستی بره‌وای هیناوه، کوایوو خه‌فه‌تبار مه‌به به‌و کرده‌وه ناشیرین و ناپه‌سه‌ندانه‌ی ئه‌نجامیان ده‌دا. **وَأَصْنَعِ الْفُلَکَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ** (۳۲) که‌شتیه‌که‌ش دروست بکه به‌چاودی‌ری و فه‌رمانی ئیمه، (کاتی تۆفانه‌که) تکامان لی نه‌که‌یت بۆ ئه‌وانه‌ی له‌سنووری پراستی دهرچوون و تاوانبارن، چونکه به‌پراستی ئه‌وانه بریاری خنکندن و تیاچوونیان بۆ دراوه. **وَيَصْنَعِ الْفُلَکَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ** (۳۳) (نوح) یش ده‌ستی کرد به‌دروستکردنی که‌شتیه‌که، ههر جارێک تاقمیک له‌هۆزه‌که‌ی به‌لایدا تیده‌پهرین، گالته‌یان پی ده‌کرد، (نوح) وتی ئه‌گه‌ر ئیسته ئیوه گالته به‌ئیمه ده‌که‌ن، ئه‌وه به‌پراستی ئیمه‌ش رۆژێک دیت گالته به‌ئیوه بکه‌ین وه‌ک چۆن ئیوه گالته به‌ئیمه ده‌که‌ن. **فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ** (۳۴) جا له‌داهاتوودا ده‌زانن کئ سزایه‌کی بۆ دیت که ریسوای بکات، پاشان له‌قیامه‌تدا دووچاره‌ی سزایه‌کی به‌رده‌وام و هه‌میشه‌ده‌یت. **حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ** (۳۵) ئهم کیشه‌یه به‌رده‌وام بوو) هه‌تا ئه‌و کاته‌ی بریارمان هات و فه‌رمان دهرچوو (به‌له‌ناو‌بردنی بڼ باوه‌ره‌کان) و له‌ته‌نوره‌پر له‌ئاگره‌که‌وه ئاو فواره‌ی کرد (که ئه‌وه نیشانه‌ی ده‌ست پیکردنی تۆله‌خوایه‌که‌بوو) ئه‌وسا وتمان: ئه‌ی نوح، له‌هه‌موو نێرو و مێیه‌ک دووان هه‌لبگره‌له‌که‌شتیه‌که‌داو مال و خیزانت، جگه له‌وانه‌ی که بریاریان له‌سهر دراوه تووشی تۆله‌بین به‌هۆی بڼ باوه‌ریانه‌وه، ئه‌وانه‌ش هه‌لگره‌که

باوەریان هیناوه (شایانی باسه) کهسیش برۆای بهنوح نهکردو لهگهڵیدا نهبوو، جگه له کهسانیکى کهم نهییت.
وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ حَجْرُهَا وَمُرْسِلُهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾ نوح وتی: سوارین و برۆنه ناو
 کهشتیه کهوه، بهناوی خواوهیه رویشتنی و وهستانی، ینگومان پهروهردگرم زۆر لی خوشبووه و زۆر به
 بهزهیه. **وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنَىٰ أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا
 تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾** کهشتیه کهش دهیبردن بهناو شهپۆلی وهك چیدا، نوح بانگی کرده کوره کهی (ئهوهیان
 که بێ باوهر بوو) له شوینیکى چهپه کدا گیرى خوارد بوو پێی وت: پۆله گیان، له گهڵ ئیمه دا سوار به و له گهڵ
 بێ باوهر پاندا مه به. **قَالَ سَأُوۡىٓ اِلٰى جَبَلٍ يَّعَصِمُنِي مِنَ الْمَآءِ ۖ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللَّهِ اِلَّا مَنْ
 رَّحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾** کوره کهی وتی: په نا ئه بهمه لای ئه و چیا به و دهپاریزیت
 لهم زریان و ئاوه، (نوح) وتی: ئه مپۆ هیچ په ناده رێک نیه له تۆله و خه شمی خوا کهس پاریزیت مه گهر
 کهسیک خوا خۆی رهحمی پێ بکات، ئه وسای (دواى ئه م وت و وێژه) شهپۆلی ئا و دای به ئیوانیاندا و جا چووه
 ریزی خنکاوه که نه وه. **وَقِيلَ يٰۤاَرْضُ اَبْلَعِي مَآءَكَ وَيَسْمَآءُ اَقْلَعِي وَغِيۡضُ الْمَآءِ وَقُۢضِيَ الْاَمْرُ وَاَسْتَوَتْ عَلٰى
 الْجُودٰى وَقِيلَ بُعۡدًا لِّلظٰلِمِيۡنَ ﴿٤٤﴾** پاشان فه رماندرا به زه وى: ئاوه کهت با روچیت به ناخندا، ئه ی
 ئاسمان: تۆش با بهس بیت و باران مه بارینه، ئیتر ئاوه که روچوو، فه رمانیش به ریکی و ته وای ئه نجامدرا،
 کهشتیه کهش له سه ر کیوه جودى (که له کوردستانی باکووره) وهستا و له نگه رى گرت و وترا: دهك دوورى له
 بهزه یی خوا و تیاچوون بۆ به ره یی سه ته مکاران. **وَنَادٰى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ اَبْنٰى مِنْ اَهْلِى وَاِنَّ وَعۡدَكَ
 الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحٰكِمِيۡنَ ﴿٤٥﴾** پاش هیور بوونه وه ی زریان که نوح هاواری له خوا کردو جا وتی: ئه ی
 پهروهردگرم کوره کهم له خیزانی من بوو، ینگومان په یمانی تۆش راسته و (کاتی خۆی فه رمووت خیزانی تۆ
 رزگارن له تیاچوون) و تۆیش زانترین و دادپهروه رترینی. **قَالَ يٰۤنُوحُ اِنَّهٗ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ اِنَّهٗ عَمَلٌ غَيۡرُ
 صٰلِحٍ فَلَا تَسۡتَلِنَ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلۡمٌ اِنِّىۡ اَعۡظُكَ اَنْ تَكُوۡنَ مِنَ الْجٰهِلِيۡنَ ﴿٤٦﴾** خواى گه ورهش
 فه رمووی: ئه ی نوح به راستی ئه و له خیزانی تۆ نه بوو، چونکه به راستی ئه و کرداری چاك نه بوو، که وایبوو داوای
 شتیکم لی مه که که زانیاریت ده رباره ی نیه، ینگومان من ئامۆزگاریت ده کهم که کاریک نه کهیت خۆت بجه یته
 ریزی نه فامانه وه. **قَالَ رَبِّ اِنِّىۡ اَعُوۡذُ بِكَ اَنْ اَسۡئَلَكَ مَا لَيْسَ لِىۡ بِهٖ عِلۡمٌ وَّ اِلَّا تَغۡفِرْ لِىۡ وَتَرۡحَمۡنِىۡ اَكُنْ
 مِنَ الْخٰسِرِيۡنَ ﴿٤٧﴾** ئینجا (نوح) وتی: ئه ی پهروهردگرم، به راستی من په نا ده گرم بۆ تۆ که داوای شتیکم بکه م
 زانیاریم پێی نه ییت، خو ئه گه ر لیم خوش نه ییت و بهزه ییت پیمدا نه یه ته وه ئه وه ده چه ریزی خه ساره ته ندانه وه.

قِيلَ يٰنُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ اٰمِرٍ مِّنْ مَّعَكَ وَاُمَمٌ سَتُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٤٨﴾

ئەوسا لەلایەن خوای گەورەووە و ترا: ئەی نوح وەرە خواریوە و دابەزە لە کەشتیە کەو لە چیاى جودى بۆ دەشتایى بەیئەوێ و سەلامەتى لەلایەن ئیمەو، بەرە کەتى زۆریش لەسەر تۆو ئەو کۆمەل و خەلکانەى لەگەڵ تۆدان، خەلکانیکى تریش لەمەو دوا دین و لە نازو نەعمەت بەهرەوهریان دەکەین، پاشان (بەهۆى لارى و بن برۆایانەو) سزای بەسۆیان تووش دەبێت لەلایەن ئیمەو. **تِلْكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا اِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا فَاَصْبِرْ اِنَّ الْعَقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾** ئەى محمد (ﷺ) ئەو باسانەى بۆمان کردیت لە هەوالتە نادیارەکانە کە بۆت دەنێرین، نەتۆ دەترانی و نە هۆز و نەتەووە کەشت پێش ئەم باسەى ئیمە، جا خوگرو بە ئارام بە، چونکە بەراستى پاشەرۆژ بۆ خواناس و پارێزکارانە. **وَإِلَىٰ عَادِ اٰخَاهُمْ هُوْدًا قَالَ يٰقَوْمُ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾** بۆ لای هۆزى (عاد)یش، هودى برايانمان نارد، وتى: ئەى خزمەکانم، خوا بپەرستن و فەرمانبەردارى ئەو بن، هیچ خوايەکی تەرتان نیە جگە لەو، ئێو هیچ راستیەکتان نیە جگە لە درۆ هەلبەستن. **يَقَوْمُ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِنْ اُجِرِيَ اِلَّا عَلَىٰ الَّذِي فَطَرَنِي اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾** هود وتى ئەى خزمەکانم من لەسەر ئەم کارو بانگەوازی خوايەى کە بەئێوێ رادەگەیهنم هیچ کرى و پاداشتیکتان لى داوا ناکەم، کرى و پاداشتم تەنها لەسەر ئەو زاتەى کە بەدى هیناوم، باشە ئەو بەر ناکەنەو و ژیران بن؟! **وَيَقَوْمُ اَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا اِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَیْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾** ئەى خزمەکانم داواى لیخۆسبوون لە پەرورەدگارتان بکەن، پاشان بگەرێنەو بۆ لای ئەو، ئەو لە ئاسمانەو بەرانی زۆرى پر بەرەکتان بۆ دەبارێنێت، هیزو دەسەلاتان بۆ زیاد دەکات، زیاد لە هیزو دەسەلاتى ئاسایى خۆتان، پروو وەرەگێرن لەم باس و ئامۆزگاریانە لەکاتیکدا کە هەمیشە تاوانبارن. **قَالُوا يٰهٰوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾** وتیان ئەى هود: بەلگەیهکی زۆر روشت بۆ نەهیناوين تا بە تەواوی ئیمە قەناعەت بکەین (کە تۆ پیغەمبەرى خوایت) و ئیمەش واز لە خواکانى خۆمان ناهێنین بە قسەى تۆ، ئیمە ئیان و برۆامان نیە بەراستیتى تۆ. **اِنْ نَقُولُ اِلَّا اَعْتَرٰكَ بِعُصَىٰ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ اِنِّیْ اَشْهَدُ اللّٰهَ وَاَشْهَدُوْا اَنِّیْ بَرِیْءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿٥٤﴾** ئیمە هیچ نالیین ئەو نەبێت: وا دیارە هەندى لە خواکمان بەخراب دەستیان لى وەشاندوویت!! هود وتى: دەى من بەراستى خوا دەکەم بەشایەت و ئێوێش بەشایەت بن کە ییگومان من

بهریم لهووی ئیوه دهیکه نه شهریک و هاوهل بو خوا... **مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ** ﴿٥٥﴾ جگه
 له خوا خوټان به پهرستراوه کانتانه وه فیل و پیلانم لی بکهن ههر هه مووتان، که واپوو وهرن هه مووتان کوښنه وه و
 نه خشه بکیشن بو له ناو بردنم، پاشان مؤله تیشم مه دن...! **إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ**
إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾ چونکه به راستی من پشتم به خوا به ستووه، که
 پهروه ردگاری من و پهروه ردگاری ئیوه یشه، هیچ گیانه به ریڅ نیه جلهوی به دهست خوی گه وره وه نه بیټ،
 ینکومان پهروه ردگارم له سهر بهرنامه و ریازیکی راست و دروسته. **فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ**
بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِیظٌ ﴿٥٧﴾ جا
 نه گهر ئیوه گویم بو نه گرن و پشت بکهنه ته م بهرنامه یه، ته وه ینکومان من پیم راگه یاندن ته و بهرنامه و په یامه
 خوا ییه ی به مندا نیراوه بوټان و پهروه ردگارم (ته گهر ملکه چ نه بن) ئیوه له ناو ده بات و هوژیکی تر ده خاته
 شوینی ئیوه، ئیوه ناتوان هیچ زیانیک به و بگه یه نن به راستی پهروه ردگاری من به سهر هه موو شتیځدا چاودیرو
 به توانایه. **وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَحْنُ الْهُدَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَحْنُ لَهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ** ﴿٥٨﴾
 کاتیکیش فه رمانی ئیمه هات (که بریاری تیاچوونی هوژی عاد بوو) و ته وه هوو و ته وانه ی بروایان هینابوو
 له گهل ته ودا بوون رزگاریشان کردن به هووی به زه یی و لیورده ی خوټانه وه له سزایه کی زور قورس و گران.
وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ به لی! ته وه هوژی عاد
 بوو، بن باوهر بوون و ئیمانان نه هینا به فرمانه کانی پهروه ردگاریان، لاشیاندا له بهرنامه ی پیغه مبه رانی خواو
 شوین فه رمانی هه موو زوردارو سهرسه خت و خوانه ناسیک که وتن. **وَأَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ**
الْقِيَمَةِ ۗ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾ جا ههر لهم جیهانه دا نه فرین لیکراو
 بوون و دوور بوون له به زه یی خوا، له روژی قیامه تیشدا (ههر نه فرین لیکراو ده بن) و ئاگادارین که ینکومان
 هوژی عاد بن باوهر بوون و بن وه فایان دهربری بهرامهر پهروه ردگاریان، ئاگادارین که دووری و بن نرخی بو
 هوژی عادی قهومی هوو. **وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَاقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ هُوَ**
أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ ثَابَرُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ﴿٦١﴾ بو هوژی
 ته مودیش، صالح ی برایانمان ره وانه کرد، وتی: ته ی خزمه کانم گوپرایه لی خوی گه وره بکهن جگه له و زاته هیچ
 خوا یه کی ترتان نیه، ته و بهرپای کردوون له زه ویداو داوای لیکردوون که ئاوه دانی بکه نه وه، جا که واپوو داوای
 لی خوشبوونی لی بکهن پاشان بگه ریښه وه بو لای و فرمانه کانی به جی بهینن، چونکه به راستی پهروه ردگاری

من زۆر نزیکه و نزا وەرگره (لهو کهسانه‌ی لیبی ده‌پارینه‌وه و داوای لێ خۆشبوونی لیده‌که‌ن). **قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَنَّا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ**
مُرِيبٌ ﴿٦٢﴾ خه‌لکه‌که وتیان :ئه‌ی صالح، به‌راستی پێش ئهم باسانه‌ت تو له‌ناو ئیمه‌دا شوینی هیوامان بوویت، ئایا به‌رگری ئه‌وه‌مان لیده‌که‌یت که شوینی شتیک بکه‌وین که باوو باپیرانمان شویتی که‌وتوون و په‌رستویان؟! ئیمه به‌راستی له‌ گوماندا‌ین له‌وه‌ی که تو بانگی ئیمه ده‌که‌ی بۆلای و به‌دینین لیبی!! **قَالَ يَقُومُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَعَاتَنِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَن يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ** ﴿٦٣﴾ صالح وتی: ئه‌ی خزمه‌کانم هه‌واڵم بده‌نی: ئه‌گه‌ر من له‌سه‌ر رێگه و به‌رنامه‌یه‌کی راست و دروست بم له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارمه‌وه و خێرو چاکه‌و به‌زه‌ی خۆی پێ به‌خشی بم له‌ خۆیه‌وه و په‌حمه‌تی تاییه‌تیشی پێ به‌خشیووم، باشه‌ کێ یارمه‌تیم ده‌دات و له‌ سزای خوا رزگارم ده‌کات ئه‌گه‌ر له‌ فه‌رمانی لایه‌دم و په‌یامه‌که‌یم به‌ رێک و ته‌واوی نه‌که‌یاند، جا ئیوه به‌م هه‌لوێسته‌تان جگه له‌ خه‌ساره‌ته‌ندی بۆ من هیچ سوودیکی ترم پێناکه‌یه‌ن. **وَيَقُومُ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ** ﴿٦٤﴾ ئه‌ی خزمه‌کانم ئه‌مه وشتره‌که‌یه که له‌لایه‌ن خواوه کراوه به‌ مو‌عجیزه و نیشانه‌یه‌کی تاییه‌ت (له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی خۆی و راستی پێغه‌مبه‌ریتی من) و جا وازی لێ به‌ینن با له‌ زه‌وی خوادا به‌وه‌رپێت، به‌نیازی خراپه‌وه ده‌ستی بۆ نه‌به‌ن، ئه‌گینا سزایه‌کی نزیک ده‌تانگریت. **فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ** ﴿٦٥﴾ یه‌کسه‌رچوون سه‌ریان بری، جا (صالح) یش پێی وتن: رابوێرن له‌ ماڵ و مه‌نزلی خۆتاندا بۆ ماوه‌ی سێ رۆژ، (داوای ئه‌و ماوه‌ دیاری کراوه‌ تیا‌ده‌چن) و ئه‌وه‌ش په‌یمانیکه و هه‌رگیز به‌درۆ ناخړیته‌وه. **فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِن خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ** ﴿٦٦﴾ جا کاتیک فه‌رمانی ئیمه هات و بریاردا له‌کاتی دیاری کراودا و ئه‌وه صالح و ئه‌وانه‌ی بروایان هێنا‌بوو له‌گه‌لیدا رزگارمان کردن به‌ میهره‌بانی و به‌زه‌ی خۆمان، له‌ سه‌رشو‌رپی ئه‌و رۆژه‌ش په‌ناماندان، به‌راستی په‌روه‌ردگارت هه‌ر خۆی خاوه‌نی هیزه و بالاده‌سته. **وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيرِهِمْ جَثَمِينَ** ﴿٦٧﴾ جا ئه‌و ده‌نگه‌ سامناکه‌ی بووه‌ هو‌ی تیا‌چوونیان هه‌موو ئه‌وانه‌ی گرت که تاوان و سه‌ته‌میان کردو فه‌رمانبه‌رداری په‌روه‌ردگاریان نه‌بوون، سه‌ره‌نجام هه‌موویان له‌ شوینه‌کانی خۆیاندا که‌وتن به‌رووی زه‌ویدا و تیا‌چوون له‌ به‌ره‌به‌یاند... **كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا آلَا إِنَّ ثَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ**

أَلَا بُعْدًا لِّثَمُودَ ﴿٦٨﴾ وهك نهوهی که ههر لهو شوینهدا نهبووبن و تیايدا نهژیابن، ئاگادارین، بهراستی هۆزی
 ثود بئ پروا بوون به پهروهردگاریان و بئ وهفا بوون بهرامبهری، ئاگادارین برپاری دووری له بهزهپی خوا، درا
 بۆ هۆزی ثودیش. **وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ**
بِعِجْلِ حَنِيذٍ ﴿٦٩﴾ سویند بهخوا بئگومان وهفدیکی رهوانه کراوی ئیمه (له فریشته) هاتنه لای ئیبراهیم به مژدهوه
 (مژدهی بوونی مندالیک) و وتیان: سلاوی خوات لی بیت، ئه‌میش وتی: سلاوی خوا له ئیوهش، دواي
 به‌خیرهاتنیان رویش و جا زوری پی نه‌چوو گه‌پایه‌وه به‌گوشتی گویره‌که‌یه‌کی برژاوه‌وه. **فَلَمَّا رَآَ أُيْدِيَهُمْ لَا**
تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ لُّوطٍ ﴿٧٠﴾ جا کاتیک (ئیبراهیم)
 بینی دهستی بۆ نابه‌ن، کاره‌که‌یانی به‌ نائاسایی داناو له‌دلی خۆیدا لینیان ترسا، ئه‌وانیش هه‌ستیان پئکردو وتیان:
 مه‌ترسه، به‌راستی ئیمه‌ نێردراوین بۆ لای قه‌ومه‌که‌ی لوط. **وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ**
وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾ له‌و کاته‌دا خیزانه‌که‌ی وه‌ستابوو، یه‌کسه‌ر پیکه‌نی، جا (خوای گه‌وره
 فه‌رمووی): ئیمه‌ش مژده‌مان دایه‌ که‌ئیسحاق پیده‌به‌خشین و له‌ دواي ئه‌ویش یه‌عقوب، له‌ نه‌وه‌ی ئیسحاق
 دیته‌ دنیاوه. **قَالَتْ يَوَیْلَتَىٰ أَعْلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ** ﴿٧٢﴾ خیزانی
 ئیبراهیم وتی: وه‌ی رۆ (شه‌رمه‌زار خۆم)! چۆن مندالم ده‌بیت من پیرم و ئه‌مه‌ش می‌رده‌که‌مه، پیر و به‌سالا
 چوو، به‌راستی ئه‌مه‌ شتیکی سه‌ر سوپه‌ینه‌ره! **قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ**
عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فریشته‌کان وتیان: ئایا سه‌رسام ده‌بیت له‌ فه‌رمان؟ کاری خوا؟؟
 ره‌حمه‌ت و به‌ره‌که‌تی خواتان له‌سه‌ربیت ئه‌ی خیزانی ئه‌م ماله‌ پیرۆزه، (بئگومان خواي گه‌وره‌ کاری وا ده‌کات)
 و چونکه‌ هه‌میشه‌ ئه‌و زاته‌ سوپاسکراوه‌ و خاوه‌نی به‌رزی و ده‌سه‌لاتیشه. **فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ**
وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجْدِلُنَا فِي قَوْمٍ لُّوطٍ ﴿٧٤﴾ جا کاتیک ترسه‌که‌ له‌ دلی ئیبراهیم ده‌رچوو (هێمن بۆوه) و
 مژده‌که‌شی بۆ هاتبوو، ئینجا دهستی کرد به‌ باس کردن و موحاده‌له‌ ده‌رباره‌ی قه‌ومی (لوط). **إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ**
أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾ به‌راستی ئیبراهیم زۆر له‌سه‌رخۆ و به‌ ئارام و خه‌مخۆر و گه‌پراویه‌ بۆ لای خوا. **يَا إِبْرَاهِيمُ**
أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾ فریشته‌کان وتیان: ئه‌ی
 ئیبراهیم واز به‌ینه‌ له‌و باس و کیشه‌یه، دلنیا به‌راستی په‌روه‌ردگارت فه‌رمانی داوه‌ و (کار ته‌واو بووه) و
 بئگومان سزایه‌کیان بۆ هاتوو که‌ ناگه‌رپه‌ته‌وه. **وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ**

هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ کاتیکیس وهفدی فریشتهکانی ئیمه هاتنه لای لوط، نارحەت بوو پێیان، زۆر دلتەنگ بوو (چونکه له شیوهی چەند لاویکی پێکهوتوودا هاتبوون، لەدلی خۆیدا) وتی: ئەمە رۆژیکی سەختە (منی تێکهوتووم). **وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ** ﴿٧٨﴾ هۆزهکەشی بەیستنی هاتنی ئەم میوانانە، بەپەڵەو بێ شەرمانە کشان بۆ لای، پێشتریش کردارە خراپەکانیان دەکرد، (کاتیک لوط ئەم دیمەنە ناشیرینە یینی) وتی: ئەو خزمەکانم ئالەوانە کچەکانم و ئەوان پاک و خاوێن بۆ ئێوە (وەرن لەناو هۆزدا کێتان بە دلە بەشیوێهەکی شەری و رەوا لێتان مارە بکەم) جا لە خوا بترسن و شەرمەزارم مەکەن لەناو میوانەکاندا، ئایا پیاویکی ژێرو مەردتان تێدا نیە (کە لە کاری نارەوای ئاوا جەڵەوگیری بکات)؟! **قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ** ﴿٧٩﴾ ئەوانیش بێ شەرمانە وتیان: سوێند بەخوا بەراستی تۆ دەزانیت ئیمه هیچ حەقیکمان نیە بەکچەکانی تۆوه، یێگومان تۆش دەزانیت ئیمه چیمان دەوێت! **قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوَى إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ** ﴿٨٠﴾ لوط وتی: خۆزگە بەراستی هێزێکم دەبوو لە خۆتان (بۆ بەرامبەری ناپاکەکانتان) یان پەنایەکی بەهێزم دەست دەکەوێت و دەرویشتم بۆی (تا تۆلەتان لی بکەمەوه و تەمێتان بکەم). **قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ** ﴿٨١﴾ میوانەکان وتیان: ئەو لوط بەراستی ئیمه فریشتە ی نێراوی پەرورەدگاری تۆین، ئەو تاوانبارانە هەرگیز ناگەنە لات (تایبەت دەستدریژی بکەنە سەر ئیمه) و جا تۆ خاوو خیزانت لەبەشینکی شەودا دەریکەو کەس لە ئێوە لانهکاتەوه و ئاور نەداتەوه، جگە هاوسەرەکەت (کە لاسارەو بەگوێت ناکات) چونکە بەراستی ئەو سزایەکی کە تاوانبارانی گرتۆتەوه ئەویش دەگریتەوه، بەراستی کاتی سزاکەشیان لە بەرەبەیاندا، ئایا بەرەبەیانێ ئەمشەو نزیک نیە؟! **فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىٰهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنصُودٍ** ﴿٨٢﴾ جا کاتیک فەرمانی ئیمه بۆ تیاچوونیان هات، شارۆچکەکه یانمان ژێر و ژوور کرد و بە قورێ سوورەوه کراوی وهک بەرد، چین لەسەر چین بەرد بارانمان کرد. **مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بَعِيدٍ** ﴿٨٣﴾ هەموو ئەو بەردانە دیاری کراو بوون، لە لایەن پەرورەدگارتهوه (کە بدات بەسەر تەوقە سەری کێدا) ئەم کارەسات و ئەم بەرد بارانەش وەنەبێت زۆر دوور بێت لە ستمەکارانەوه (لە هەموو سەردەمیکدا، کاتیک رۆدەچن لە تاوانکاریدا). **وَالِإِی مَدَیْنٍ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ وَلَا تَنقُصُوا**

الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرْبُكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ تُحِيطُ ۝٨٤ بۆ لای خه لکی مه دیه نیش براو که سی خۆتان (شوعه یب) مان به پیغه مبه ریتی رهوانه کرد، ئه ویش وتی: ئه ی خزمه کانم به ندایه تی خوا بکه ن، هیچ خواهیه کی تر تان نیه جگه لهو، ههروه ها کهم و کوورپش مه کهن له پیوانه و کیشاندا، به راستی من به چاک ده تانینم و رزق و رۆزیتان باشه و له خوشیدان، بیکومان من ده ترسم ئه گهر له فهرمانی خوا ده رچن ئیوه تووشی سزای رۆژیک بین که گه مارۆتان بدات و لای رزگار نه بن. **وَيَقُومُ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۖ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝٨٥** ئه ی قهوم و خزمه کانم، با پیوان و کیشانتان تیرو ته واییت و به دادپهروه رانه ئه نجامی بدن، شتومه کی خه لکی کهم نرخ مه کهن و (فیلیان لی مه کهن) و خراپه کاری مه کهن له زه ویدا و تووی خراپه مه چین. **بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۖ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ۝٨٦** ئه وه ی خوی گه وره بۆتان ده هیلتیه وه له قازنج و حه لالی کردوه بۆتان، ئه وه چاکتره له زۆریکی حه رام، ئه گهر ئیوه ئیماندار بن، منیش لیپرسراو نیم به رامبه ر ئیوه (به لکو حه ق و راستیتان پی راده گه یه نم). **قَالُوا يَشْعِبُ أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ۝٨٧** خه لکه که وتیان: ئه ی شوعه یب، ئایا نوێژه که ت فهرمانت پیده کات که ئیمه واز به نین له وه ی باوو باپیرانمان په رستوو یان، یاخود له مال و سامانماندا به ئاره زووی خۆمان چیمان بویت بیکه ی و به راستی تو زۆره یمن و خاوه ن ژیریت؟! (وادیاره گالته یان پیکردوه، یان قه ناعه تیان به ژیری و له سه رخۆی بووه و سه ریان سوپماوه له وه ی که ده یه ویت له داب و نه ریتی باوو باپیران ده رچیت). **قَالَ يَقُومُ أَرَعَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيْتِهِ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَلَكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝٨٨** شوعه یب وتی: ئه ی قهوم و خزمه کانم هه والم بده نی ئه گهر منتان بینی و بۆتان ده رکه وت که له سه ر به رنامه یه کی ریک و رۆشم له لایه ن په روه ردگارمه وه و هه ر له لایه ن خوشیه وه رزق و رۆزی جوان و باشی داومه تی، منیش نامه ویت قه ده غه ی شتیکنان لی بکه م، که چی خۆم وه ک ئیوه نه که م (چی به ئیوه بگه یه نم خۆم له پێشدا ئه نجامی ده ده م) من هیچم ناویت ته نها چاکسازی نه ییت، به گویره ی توانام، ریکخستنی کارم به ده ستی که س نیه به ده ستی خوا نه ییت، پشت و په نام هه ر به و به ستوه و هه ر بۆ لای ئه ویش ده گهر پیمه وه. **وَيَقُومُ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنكُمْ بِبَعِيدٍ ۝٨٩** ئه ی قهوم و خزمه نام ناکوکی و درایه تیتان له گه ل مندا، واتان لی ناکات (ئه و ئایین و بیرو

باورەى ھىناومە لەلايەن خواوہ بەدرۆى بزەن و) جا ئەو کاتە ئەوہى تووشى ھۆزى نوح و ھود و صالح بوو
 تووشى ئىوہش بىت، خو ھۆزى لوط لىتەنەوہ زۆر دوور نىہ. **وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي**
رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ داواى لىخۆشبوونىش لە پەرەردگارتان بکەن و واز بھىنن لە تاوان و خراپەکارى و پاشان
 بگەرێنەوہ بۆ لاى خوا، بىگومان پەرەردگارى من زۆر بەبەزەي و مېرەبانە، زۆر بەسۆز و دلۆفانە. **قَالُوا**
يَسْغَبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا
بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ خزمانى نالەبار وتیان: ئەى شوەيب، ئىمە تىناگەين لە زۆرەي ئەو باسانەى کە تۆ دەلييت،
 ئىمەش بەراستى تۆ بەلاواز دەبينن لەناو خوماندا (وادەزانين ناتوانيت بەرەنگارى ئەم ھەموو خەلکە بکەيت،
 ئەمەى تۆ باسى دەکەيت پتويستى بەھيزو توانايەکى زۆر ھەيە) و خو ئەگەر خزمەکانت نەبوايە بەرد بارانمان
 دەکردىت، وەنەييت تۆ ھىچ تواناو دەسەلاتيکت ھەييت بەسەرماندا. **قَالَ يَقُومُ أَرْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُم مِّنَ**
اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ شوەيب وتى: ئەى ھۆزو خزمانم ئايا
 کەس و کارم بەلاى ئىوہوہ بە تواناو دەسەلاتارترە لە خوا؟! لەکاتیکدا ئەو زاتەتان فەرامۆش کردووە و گوئ
 نادەن بە فەرمانەکانى، بەراستى پەرەردگارم ئاگادارە بەوہى ئىوہ ئەنجامى دەدەن. **وَيَقُومُ أَعْمَلُوا عَلَىٰ**
مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ سَوْفٌ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَن هُوَ كَذِبٌ وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ
رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ ئەى ھۆزو خزمانم ئىوہ کارى خۆتان بکەن چەندە تواناتان ھەيە، منيش کارى خۆم لەسەر
 بەرنامەى خۆم ئەنجام دەدەم، لەمەولا دەرەکەوييت و دە زانن کى سزاي بۆ دييت و سەرشوړى دەکات، کيش
 درۆزنە، ئىوہ چاوهرى بن بەراستى منيش لەگەلئاندا چاوهرىم. **وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا**
مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيرِهِمْ جَثَمِينَ ﴿٩٤﴾ کاتيکيش فەرمانى ئىمە
 ھات بۆ تياچوونيان، شوەيب و ئەوانەى بروايان ھىنابوو لەگەلیدا بەھۆى بەزەي و لوطفى خويمان پزگارمان
 کردن و دەنگ و نرکەى تياچوون تاوانکارو بى برواکانى گرتهوہ و جا ھەموويان لە شوين و جيگەى خوياندا
 تياچوون و بەچۆکدا ھاتن لە بەرەبەياندا. **كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِّمَدَيْنٍ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ** ﴿٩٥﴾
 ھەرۆک لەوى نەزايان، ئاگاداربن، دەک مەديەن لەوہولاتر بچيت ھەرۆک ثمود لەوہولاتر چوو. **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا**
مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾ سوينديش ييت بىگومان موسا پىغەمبەرمان نارد بەچەندەھا بەلگە و فەرمانى
 دروستەوہ، ھاوړى لەگەل مەعجيزە و شتى سەرسوڤھينەرى ئاشکراډا... **إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأِيهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ**

فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾ بۆ لای فیرعهون و دارو دهستهی، کهچی خه لکه که شوین فهرمانی
 فیرعهون کهوتن، له کاتیکیشدا که کارو فهرمانی فیرعهون ههرگیز راست و دروست و ژیرانه نه بوو (به لکو
 سته مکار بوو خوی به خوا ده دایه قه له م)... **يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ**
الْمُورُودُ ﴿٩٨﴾ له رۆژی قیامه تیشدا فیرعهون پیش قوم و شوینکه وتووانی ده که ویت و ئینجا ده یانباته ناو ئاگری
 دۆزهخ، ئای چهند خراپه ئه و چوونه ژووره ویه و ئه و شوینهی ده چنه ناوی. **وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ**
الْقِيَمَةِ بِئْسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ئه وانه له م دنیا دا نه فرین و دهنگوباسی خراپ شوینیشیان خرا، له رۆژی
 قیامه تیشدا، (بهشیان ههر دووریه له رحم و بهزهی خوا) و ئای چهند خراپه ئه و بهخشینهی پیلان به خشراوه.
ذَلِكَ مِنْ أَتْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ ئه وهی که باسکرا هه ندیک بوو له هه وایی
 خه لکی ئه و شارو شارو چکانه، بۆت ده گێرینه وه، هه ندیک له و شارو دیهاته نه ماون و هه ندیکی تری به ته وای
 ویران بوون. **وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ**
اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾ ئیمه سته ممان لینه کردن و به لکو ههر خویان
 سته میان له خویان کرد، ئه و سا ئه و په رستراوانه یان که له جیاتی خوا هاواریان لی ده کردن، فریای هیچ شتیکیان
 نه کهوتن کاتیک فهرمانی په روه ردگاری تو هات، هیچیان بۆ زیاد نه کردن جگه له تیاچوون نه بیئت. **وَكَذَلِكَ**
أَخَذُ رَبُّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ ئا به و شیوه یه ش تۆله سه ندنی
 په روه ردگاری تو، کاتیک تۆله ده سینیت له خه لکی شارو دیهاته کان له حالیکدا که یاخی و سته م پیشه بوون،
 به راستی تۆله سه ندنه که ی زور به ئیش و به هیزو توونده. **إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ**
يَوْمٌ مُّجْمَعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمُ مَشْهُودٍ ﴿١٠٣﴾ بیگومان له و به سه رهاته دا نیشان و په ندو ئامۆزگاری هه یه بۆ
 که سیك له سزای رۆژی دوا یی بترسیت، ئه وه رۆژیکه خه لکی بۆی کو ده کرینه وه و ئه وه رۆژیکه خه لکی
 هه موو ئاماده کراون و هه مووان له به رچاون ده بن تیایدا. **وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدودٍ** ﴿١٠٤﴾ ئیمه به رپابوونی
 ئه و رۆژه دواناخه ین مه گه ر بۆ کاتیکی که م و سنووردار نه بیئت. **يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ**
فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ ئه و رۆژه ی که ئه و رووداوه پیش دیت مه گه ر خوی گه وه مؤله ت بدات، ئه گینا
 که س بۆی نیه قسه بکات، ئه و سا خه لکه که ده بنه دوو کومه ل، کومه لیک به دبخت و چاره ره ش، کومه لیکیش
 به خته وه رو کامه ران. **فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ** ﴿١٠٦﴾ جا ئه وانه ی به دبخت و چاره

رهش بوون، ئەو لەناو ئاگردان، هەناسە هەلمژین و هەناسە دانەوهیان زۆر سەخت و دژوارە. **خَلِيدِينَ فِيهَا**
مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١١٧﴾ بۆ هەمیشەش تیایدا
 دەمیننەوه تا ئاسمانەکان و زەوی هەبێت (کە ئەویش بۆ هەتاهەتایی دروست کراوە لە قیامەتدا) و مەگەر
 پەرورەدگارت ویستی (گۆرانکاری) هەبێت، بەراستی پەرورەدگارت کارایە بۆ هەرشتیکی بیهوێت. **وَأَمَّا الَّذِينَ**
سُعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَلِيدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١١٨﴾
 ئەوانەش کە کامەرانی و بەختیار کراون ئەو لە بەهەشتدان، بۆ هەتاهەتایی تیایدا دەمیننەوه هەتا ئاسمانەکان و
 زەوی هەبێت (کە ئەویش بۆ هەتاهەتایی دروست کراوە لە قیامەتدا) و مەگەر پەرورەدگارت ویستی
 (گۆرانکاری) هەبێت، ئەمەش بەخششیکە هەرگیز کۆتایی نایەت. **فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا**
يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ نَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١١٩﴾ جا هیچ لە گوماندا
 مەبە لە پووجەڵی و بێ سوودی ئەوێ ئەو بێ پروایانە دەپەرستن و شوێنی کەوتوون، ئەوێ دەپەرستن هیچ
 نە جگە وینە ئەو نەبێت کە باوو باپیریان پێشتر دەیانپەرست، بێگومان ئێمەش بەتێرو تەواو بێ کەم و
 کوری پاداشتی کارو کردەوهیان دەدەینەوه **وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ**
مِّن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٢٠﴾ سوێند بەخوا بەراستی ئێمە بەرنامەمان بە موسا
 بەخشی، کەچی جیاوازی تیدا دروست کرا، جا لەبەرئەو نەبایە کە خواي تو پراریداوە (دادگایان دوا بخات)
 هەر ئێستە دادگایی دەکردن و تۆلەي لێ دەسەندن، کەچی بەراستی ئەو بێ پروایانە هەر لەگوماندان لێ و
 خەلکیش تووشی گومان دەکەن. **وَإِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوقِفَتُهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ** ﴿١٢١﴾
 بەراستی هەموو ئەوانە پەرورەدگارت پاداشتی کردەوهکانیان بەتەواوی دەداتەوه، بێگومان ئەو زاتە زۆر ئاگادارە
 بەوێ ئەوان ئەنجامی دەدەن و دەیکەن. **فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَن تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ**
بَصِيرٌ ﴿١٢٢﴾ ئەي محمد (ﷺ) کەوابوو چون فەرمانت پێدراوە، هەروا بەراستی و بەرپێکی فەرمانەکان بەجێ بێنە،
 هەروەها ئەو کەسانەش لەگەڵ تۆدان و گەراونەتەوه بۆ لای خواو تەوبەیان کردووە، نەکەن لە سنووری فەرمانی
 خوا دەرچن، چونکە بەراستی ئەو زاتە زۆر بینایە بەو کردەوانەي کە دەیکەن. **وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا**
فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ نەکەن مەیلی دڵتان لەگەڵ
 ئەوانەدا بێت کە سەتەمیان کردووە و لەخوا یاخی بوون، چونکە ئەو کاتە ئاگر دەتانسوتینیت، کەشیش جگە لە
 خوا پشتیوانتان نایێت، لەوودوايش یارمەتی نادرین. **وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ**

الْحَسَنَاتِ يُذْهِبَنَّ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّكِرِينَ ﴿١١٤﴾ نوژیښ به چاکی ته نجام بده له هه ردوو سه ری
 روزه وه (که نیوهرؤ و عه سره) و له سې کاته که ی شه ویشدا که (مه غریب و عیشاو به یانی) یه، نزیکن له
 نه مسه رو نه وسه ری روزه وه، به راستی کرده وه چا که کان کرداره خراپه کان لاده بات و گونا هه کان ده شو نه وه، نه وه
 ناموزگاری و بیرخه ره وه یه بو ته وانه ی یادی خوا ده که ن. **وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ** ﴿١١٥﴾
 خوشت بگرو به نارامبه، چونکه ینگومان خوی گه وره پاداشتی چا که خوازان به زایه نادات. **فَلَوْلَا كَانَ مِنَ**
الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَرَفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ جا نه وه بو له ناو خه لکی زهمانی پیش ئیوه دا که سانی ژیرو
 دیندار نه بوو، که بهرگریان له خراپه و تاوان بکردایه له زه ویدا، مه گهر که میک نه بیټ له وانه ی که رزگارمان
 کردن لیان، چونکه زوره یان له سنووری فرمانی خوا ده رچوون و شوین رابواردنی دنیاو ناره زوو که وتن، ئیتر
 به و کرده وه ناشیرینه یان چوونه ریزی تاوانبارو خراپه کارانه وه. **وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا**
مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾ په روه ردگارت به سته م خه لکی شارو دیهاته کان له ناو نابات، له کاتیکدا خه لکه که ی چا که خواز و
 چاکساز بن. **وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ** ﴿١١٨﴾ خو نه گهر په روه ردگارت
 بیویستایه نه وه هه موو خه لکی ده کرد به یه ک تاqm و کومه ل، (به لام) به رده و امیش نه وه خه لکه جیاوازن له تیوانی
 یه کتردا له ئایین و بهرنامه و بوچووندا... **إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ**
جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ مه گهر نه وه ی به زه یی په روه ردگارت گرتبیته وه، ههر بو نه وه
 مه به سته ش خوی گه وره دروستی کردوون، (واته: به شیوه یه ک دروستی کردوون بتوانن نازادی بیروباوه رو
 بوچوونیان هه بیټ، ئینجا ریگه ی راستیان پی بلیت و بویان پروون بکاته وه) و برپاری په روه ردگاری تو
 ده رچووه و ته واو بووه، که: دوزه خ پر ده که م له گرو ی پهری و خه لکی (ته وانه ی خویان شیایو ناگر
 ده که ن). **وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ**
وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾ نه ی محمد (ﷺ) هه موو ته وانه شت بو ده گیرپنه وه له چیروک و هه والی پیغه مبه ران،
 نه وه ی که دلی توی پی دابه زرینین و دلنیا ت بکه ین، دلنیا ش به که له م هه والانه دا حق و راستیت بو هات
 و بوټ پروونکرایه وه، هه روه ها ناموزگاری و بیرخسته وه ی باشی تیدا بوو بو ئیانداران. **وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ**
اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿١٢١﴾ بلې به وانه ش ئیمان ناهینن و نیازیان وایه فرمانبه رداری تو نه بن، ئیوه
 له شوینی خوتاندا کاری خوتان بکه ن و به راستی ئیمه ش هه میشه خه ریک ده بین و کاری خومان ده که ین.

وَأَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾ بهرده و امیش چاوه ریی دهرئه نجامی کاری ههردوو لا بکهن و ئیمهش بهراستی
 چاوه ریین. وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ
 بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾ هه ر بو خوایه نهیی و نادیارهکانی ئاسمانهکان و زهوی، هه موو کارو فه رمانیش هه ر بو
 لای ئه و زاته ده گه رپته وه، دهی که وابوو ئه و بپه رهسته و ته نها پشت به و بیهسته، هه رگیز خوای پهروه ردگارت
 بی ئاگا نیه له وهی که ئیوه ده یکه ن و ئه نجامی ده دهن.....